

Грінки для КОЖНОГО

Поліанна Маттос Весіо
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у Бразилії.

Ребека тримала сестру за руку. Вони зістрибнули з дивана і гепнулися на килим. Дівчата засміялися.

“Вище!” — сказала Мелісса.

“Дівчата, не стрибайте в домі. Не треба турбувати пані Дейзі так рано”, — крикнула мама з кухні.

Ребека і Мелісса насупилися і сіли. Вони щойно переїхали в нову квартиру. Пані Дейзі була сусідкою, яка жила під ними.

“Чи ти коли-небудь бачила пані Дейзі?” — спитала Мелісса Ребеку.

“Ні. Але я боюся її. Я чула, що вона ненавидить дітей”, — промовила Ребека.

Мелісса широко розплющила очі. “А як же наша традиція з даруванням грінок?”

Святвечір був лише через кілька днів. Улюбленою сімейною традицією Ребеки й Мелісси була традиція робити грінки для їхніх сусідів. Цей рік буде особливим, бо вони вперше робитимуть це в їхньому новому домі.

“Можливо, нам слід пропустити двері пані Дейзі”, — сказала Ребека.

На Святвечір дівчата прокинулися щасливими, що будуть робити грінки.

Ребека допомогла татові збити яйця, молоко, цукор і корицю. Мелісса занурювала хліб у яечну суміш. Потім вони спекли хліб. Невдовзі вся їхня квартира пахла корицею.

Потім вони поклали грінки у пакети і написали імена їхніх сусідів на кожному з них.

Ребека закрила останній пакет. “Готово!” — сказала вона.

Тато порахував всі пакети і перевіряв всі імена. “Я не бачу пакета для пані Дейзі”, — сказав він.

Ребека і Мелісса переглянулися.

“Ми не хотіли давати їй грінки”, — сказала Ребека. — Вона ненавидить дітей”.

Тато насупився. “Наша традиція — ділитися з усіма сусідами. Вам не здається, що нам слід привітати пані Дейзі теж?”

Ребека і Мелісса знали, що тато був правий. Вони наповнили ще один пакет і написали на ньому: “Пані Дейзі”.

Вони віднесли пакети кожному сусідові. Наостанок вони прийшли до дверей пані Дейзі.

А якщо їй не сподобається пригостення? А якщо вона буде кричати на них?

Дівчата зробили глибокий вдих. Потім вони постукали у двері.

“Хто це?” — спитала пані Дейзі. Вона відчинила двері і подивилася на них згори вниз. У неї було коротке біле волосся. Вона не виглядала дуже страшною.

Хвилинку Ребека і Мелісса не знали, що сказати.

“Ми ваші сусіди згори”, — сказала Ребека.

Мелісса протягнула пакет. “Ми принесли вам грінки. З Різдрвом!”

“О, Дякую! Я люблю грінки”. Пані Дейзі взяла пакет. “Отже ви мої нові сусіди? Я хотіла

познайомитися з вами, але я подумала, можливо, ви не любите таких старих людей, як я”.

Ребека і Мелісса подивилися одна на одну з подивом. “Ми думали, що ви не любите дітей!” — сказала Ребека.

Пані Дейзі засміялася. “Я люблю дітей! Заходьте. Я покажу вам фотографії моїх онуків”.

Вони всі увійшли в квартиру пані Дейзі. Скрізь стояли квіти і було багато сімейних фотографій.

“Сідайте. Я щойно зробила сік з маракуї”, — сказала пані Дейзі.

Вона налила сік у чашки. “Я думаю, що буде дуже смачно пити його з цими смачними грінками”.

Дівчата і їхні батьки взяли чашки з соком. Це було неймовірно смачно!

Вони дізналися імена онуків пані Дейзі. Вони навіть послушали з нею різдрвну музику.

Ребека і Мелісса помилялися на рахунок пані Дейзі. Вона була дуже приємною. І також смішною! Дарувати різдрвні грінки — це чудова традиція. Цього року ця традиція допомогла їм потоваришувати з новою подругою. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ ШОНИ ДЖ. С. ТЕННІ

Невелике різдрвне служіння допомогло їм потоваришувати з новою подругою.